

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a személyesen eljáró felperes neve (felperes címe) felperesnek a dr. Árgyelánné dr. Fejes Magdolna jogtanácsos által képviselt Vám-és Pénzügyőrség Közép-magyarországi Regionális Parancsnoksága alperes ellen regisztrációs adó visszatérítése tárgyában hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2008. április 30-án kelt 9.K.30.081/2008/5. sorszámú jogerős ítélete ellen az alperes részéről 7. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 9.K.30.081/2008/5. sorszámú ítéletét hatályon kívül helyezi, és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 10.000 (tízezer) forint első fokú és 5.000 (ötezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 24.600 (huszonnégyezer-hatszáz) forint kereseti és 24.600 (huszonnégyezer-hatszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A K-D C. Kft. (továbbiakban Kft.) a vámhatóság határozata alapján az Opel Zafira típusú személygépkocsi (továbbiakban személygépkocsi) után 2005. december 6-án 410.000 Ft regisztrációs adót fizetett meg.

A Kft. a személygépkocsit a 2005. december 7-én kelt adásvételi szerződéssel eladta a felperesnek. Az adásvételi szerződésen a vételár és részei nem kerültek feltüntetésre, a megállapodás e körben „a számla szerint” megjelölést tartalmazza. A 2005. december 7-én kibocsátott PE0164751 sorszámú számla a személygépkocsi

vételáraként 3.096.000 Ft-ot rögzít azzal, hogy ez 20%-os általános forgalmi adót is tartalmaz.

A felperes 2007. május 7-én regisztrációs adó részleges visszatérítésére vonatkozó kérelmet nyújtott be, melyhez csatolta a személygépkocsi forgalmi engedélyének másolatát és a PE0164751 sorszámú számlát. A vámhatóság a számlát, mivel azon az áthárított regisztrációs adó nem szerepelt, javítás céljából visszaadta felperesnek. A felperes ezt követően a számát úgy nyújtotta be, hogy azon már szerepelt, hogy „A bruttó vételár 410 eFt, azaz négyszáztízezer forint regisztrációs adót tartalmaz”. A vámhatóság a cégnyilvántartás szerinti székhelyén és telephelyén megkereste a Kft-t a személygépkocsi értékesítésével kapcsolatos számviteli bizonylatok bemutatása céljából. A megkeresések „ismeretlen helyre költözött”, illetve „a küldeményt nem kereste” jelzéssel érkeztek vissza. A helyszíni ellenőrzés során a vámhatóság azt állapította meg, hogy a Kft. a telephelyén nem működik, a cégnyilvántartás szerinti címein nem lelhető fel.

Az első fokú vámhatóság a regisztrációs adó részleges visszatérítésére irányuló felperesi kérelmet elutasította. Határozatát azzal indokolta, hogy a felperes által benyújtott javított PE0164751 sorszámú számla nem hiteles.

A felperes fellebbezése alapján eljáró alperes a 18013/2007. számú határozatában az első fokú határozatot helybenhagyta. Érdemi döntését a regisztrációs adó részleges visszatérítéséről szóló 2006. évi CXXX. törvény (továbbiakban REAV tv.) 2. § 4. pont b) alpontjában, 3. § (1) bekezdésében, (4) bekezdés c) pontjában, 7. § (1) bekezdésében, 10-11. §-ában foglaltakra alapította. Határozatát azzal indokolta, hogy a felperes az utólagos javítás eredményeként sem rendelkezett a regisztrációs adó áthárítására, megfizetésére vonatkozó, illetve ezeket hitelesen igazoló számviteli bizonylattal, ezért a kérelmét nem lehetett teljesíteni.

A felperes keresetében a vámhatósági határozatok hatályon kívül helyezését, a regisztrációs adó részleges visszatérítésére irányuló kérelme teljesítését kérte. Azzal érvelt, hogy a jóhiszeműen járt el „és még 2007. május elején rá tudta íratni a cégvezetővel a számlára a bejegyzést”, de most már ő sem tudja a Kft-t előkeríteni. Sételmezte, hogy a vámhatóság olyan okiratot követel tőle, amit a hatóság se tud beszerezni. Hivatkozott arra is, hogy 2005 évben még nem merült fel a regisztrációs adó visszatérítésének lehetősége, ezért a körülményekre tekintettel minden jogszabályi feltételt teljesített egy javára szóló döntés meghozatalához. Álláspontjának alátámasztására csatolt egy 2005. december 7-i megbízási szerződést is. Ez azt tartalmazza, hogy a felperes a Kft-t bízza meg a 410.000 Ft regisztrációs adó befizetésével, amit a Kft. részére a megbízási szerződés aláírásakor átad.

A megyei bíróság a felperes keresetét alaposnak találta, és az alperes határozatát az első fokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte, az első fokú közigazgatási szervet új eljárás lefolytatására kötelezte. Jogi álláspontja szerint nem értékelhető a felperes terhére, hogy a számla javítására nem a 2000. évi C. törvény (továbbiakban Sztv.) szabályainak megfelelően került sor. A vámhatóság jogsértően járt el akkor, amikor nem tisztázta, hogy hol található a Kft. cégnyilvántartás szerinti székhelye. Ennél fogva megalapozatlanul állapította meg, hogy a felperes által csatolt számla hitelességét nem lehetett bizonyítani. Az új eljárásra előírta, hogy a Kft. „aktuális ellenőrzött cégnyilvántartási adatok szerinti székhelyére kell kézbesíteni” a megkeresést, és csak a Kft. válaszában ismeretében hozható megalapozott döntés a kibocsátott, utóbb javított számla hitelességéről. Vizsgálni kell továbbá azt is, hogy a Kft. részéről előterjesztésre került-e vagy sem regisztrációs adó visszatérítésre irányuló kérelem.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérte annak hatályon kívül helyezését, a felperes keresetének elutasítását, vagy hatályon kívül helyezés mellett a megyei bíróság utasítását új eljárásra, új határozat hozatalára. Azzal érvelt, hogy a jogerős ítélet nem felel meg a REAV tv. 3. § (4) bekezdés c) pontjában, 7. § (1) bekezdésében, az Sztv. 166. § (1) és (2) bekezdéseiben, a Pp. 13. § (1) bekezdés e) pontjában, 163-164. §-aiban, 221. § (1) bekezdésében, 336/A. § (1) bekezdés c) pontjában, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 50. § (5) bekezdésében foglaltaknak. A jogerős ítéletben megállapított tényállás, az abból levont ténybeli és jogkövetkeztetések tévesek. A megyei bíróság érdemi döntését nem a bizonyítási eljárásra vonatkozó szabályok megtartásával hozta meg.

A felperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte. Álláspontjának alátámasztásaként hivatkozott a megbízási szerződésre, és arra, hogy a számlán a javítás dátuma azért nem szerepel, mivel nem tájékoztatták arról, hogy erre szükség van.

A felülvizsgálati kérelem alapos.

A REAV tv. rendelkezései értelmében az adó visszatérítésére kérelem alapján kerülhet sor. A kérelemre indult eljárásban a kérelmezőt terheli a kérelem teljesítéséhez szükséges dokumentumok csatolása. Ennek megfelelően a REAV tv. 3. § (4) bekezdése a kérelmező kötelezettségévé teszi a kérelem teljesítéséhez szükséges bizonylatok csatolását. A REAV tv. 3. § (4) bekezdés c) pontja e körben előírja a 2 § 4. pont b) alpontja szerinti jogosult kérelme esetén az adó teljes vagy részleges áthárítását igazoló számlát

vagy egyéb számviteli bizonylatot, valamint az áthárított adónak a 2. § 4. pont a) pontjában említett személy részére történt megfizetést igazoló bizonylatot be kell nyújtani a vámhatósághoz.

A REAV tv. 7. § (1) bekezdése értelmében a vámhatóság a tényállás tisztázásához szükséges bizonyítást folytathat le azzal, hogy az adó áthárításával kapcsolatos bizonyítás arra a személyre is kiterjedhet, akire a jogosult a visszatéríteni kért adót áthárította, valamint a 2. § 4. pont b) alpontja szerinti jogosult adó-visszatérítése iránti kérelme esetén kiterjedhet a 2. § 4. pont a) alpontja szerinti személyre is.

Az ismertetett szabályozásból következik, hogy nincs jogszabályi lehetőség arra, hogy a vámhatóság eljárása során a REAV tv. 3. § (4) bekezdés a)-c) pontjaiban rögzítettektől eltérő okmányt, dokumentumot, iratot bizonyítékként elfogadjon, vagy eltekintsen az Sztv. szabályainak alkalmazásától.

A megyei bíróság a kifejtettekből és az Sztv. 166. § (1)-(2) bekezdéséből következően tévesen értékelte a regisztrációs adó megfizetését igazoló számviteli bizonylatnak a 2005. december 7-i dátummal ellátott megbízási szerződést. E körben utal a Legfelsőbb Bíróság arra is, hogy a regisztrációs adó a Kft. részéről már 2005. december 6-án igazoltan befizetésre került, ennél fogva erre az ügyletre az egy nappal később adott megbízási nem fogadható el hiteles számviteli bizonylatként.

A megyei bíróság tévesen fogadta el a felperes által becsatolt javított számlát is a REAV tv. 3. § (4) bekezdés c) pontja szerinti bizonylatnak. A számlán szereplő javítás ugyanis szabálytalan. A Kft-t a javítás után nemcsak az alperes, hanem a felperes sem tudta elérni. Az alperes ezért alappal és jogszerűen hivatkozott arra, hogy a megyei bíróság tévesen állapította meg, hogy a számlán eszközölt javítás a Kft. képviselőjére jogosulttól származik, illetve cégszerű. Ez utóbbi kapcsán utal a Legfelsőbb Bíróság arra is, hogy nincs az iratokban aláírási címpéldány, a számlán pedig kizárólag egy olvashatatlan névaláírás és a Kft. bélyegzőlenyomata szerepel.

A Kft-nek, illetve képviselőjének fellelhetetlenségére vonatkozóan a felek egybehangzó nyilatkozatot tettek. E körben a felperes keresetében, és a perben bizonyítást nem ajánlott fel. Ezért a megyei bíróság a perben - a Pp. 336/A. § (1) bekezdése értelmében - hivatalból bizonyítást nem végezhetett volna. Az alperes tehát helytállóan hivatkozott arra, hogy a megyei bíróság olyan, általa hivatalból felvett bizonyítékot (azaz a közigazgatási eljáráshoz képest eltérő cégnyilvántartási adatot) rótt terhére, amit a felperes az eljárás során nem vitatott, és amely kapcsán

jogszabálysértésre nem hivatkozott, és ellenbizonyítást sem ajánlott fel.

A jogvita eldöntése szempontjából nincs jelentősége a felperes jó-, avagy rosszhiszemű eljárásának. Az ügy eldöntése szempontjából kizárólag annak van jelentősége, hogy a felperes csatolt-e vagy sem olyan hiteles számviteli bizonylatot, amely a REAV tv. 3. § (4) bekezdés c) pontja szerinti jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően alkalmas annak hitelt érdemlő igazolására, hogy az áthárított adó a Kft. részére megfizetésre került. E körben pedig az alperes a REAV tv. 7. § (1) bekezdése szerinti tényállás tisztázási kötelezettségének eleget tett, mulasztás nem terhelte. A felperes a perben nem bizonyította, hogy az alperes eljárása vagy érdemi döntése a REAV tv. kogens szabályaiba ütközött volna.

A kifejtettekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, és a felperes keresetét elutasította.

A pervesztes felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az első fokú és felülvizsgálati perköltség megfizetésére.

A felülvizsgálati eljárási illetékre vonatkozó ítéleti rendelkezés az illetékekről szóló többször módosított 1990. évi XCIII. törvény 42. § (1) bekezdés a) pontjában, 50. § (1) bekezdésében és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésében foglaltakon alapul.

Budapest, 2009. június 4.

Dr. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Kárpáti Magdolna sk. előadó bíró, Dr. Danziger Éva sk. bíró